BESLUT MEDDELAT AV DOMSTOLENS ORDFÖRANDE
den 21 februari 2002 *

I de förenade målen C-486/01 P-R och C-488/01 P-R,

Front national, Saint-Cloud (Frankrike),

Jean-Claude Martinez, ledamot av Europaparlamentet, Montpellier (Frankrike),

företrädda av F. Wagner och V. de Poulpiquet de Brescanvel, avocats,

klagande,

angående ansökningar om uppskov med verkställigheten av dom meddelad den 2 oktober 2001 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen i utökad sammansättning) i de förenade målen T-222/99, T-327/99 och T-329/99, Martinez m.fl. mot parlamentet (REG 2001, s. II-2823),

* Rättegångsspråk: franska.

i vilka de andra parterna är:

Europaparlamentet, företrätt av G. Garzón Clariana, J. Schoo och H. Krück, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

Charles de Gaulle, ledamot av Europaparlamentet, Paris (Frankrike),

sökande i första instans i mål T-222/99,

meddelar

DOMSTOLENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

1 Front national och Jean-Claude Martinez, har genom två ansökningar som inkom till domstolens kansli den 17 december 2001, med stöd av artikel 225 EG och artikel 49 i EG-stadgan för domstolen, var och en för sig, överklagat första-instansrättens dom av den 2 oktober 2001 i de förenade målen T-222/99,

T-327/99 och T-329/99, Martinez m.fl. mot parlamentet (REG 2001, s. II-2823, nedan kallad den överklagade domen), genom vilken förstainstansrätten ogillade sökandenas talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 14 september 1999 om tolkningen av artikel 29.1 i parlamentets arbetsordning och om upplösning, med retroaktiv verkan, av Tekniska gruppen för oberoende ledamöter (TDI) — blandade gruppen (nedan kallad den omtvistade rättsakten).

2 Genom särskilda handlingar, som inkom till domstolens kansli samma dag, har Front national och Jean-Claude Martinez, med stöd av artikel 242 EG, ansökt om uppskov med verkställigheten av den överklagade domen.

3 Då parternas skriftliga inlagor innehåller alla nödvändiga upplysningar för att domstolen skall kunna fatta beslut i målet är det inte nödvändigt att parterna hörs muntligen.

4 Med hänsyn till likheten mellan frågorna vilka tagits upp i de två målen skall de förenas vad gäller det föreliggande beslutet.

Tillämpliga bestämmelser och bakgrund till tvisten

5 I artikel 29 i Europaparlamentets arbetsordning, i dess lydelse från den 1 maj 1999 (EGT L 202, 1999, s. 1, nedan kallad arbetsordningen), som har titeln "Bildande av politiska grupper", föreskrivs följande:

"1. Ledamöter får bilda grupper efter politisk tillhörighet.

...

3. En ledamot får inte tillhöra mer än en politisk grupp.

4. Bildandet av en politisk grupp skall anmälas till talmannen. Anmälan skall omfatta gruppens namn, dess medlemmar och dess styrelseledamöter.

..."

6 I artikel 30 i arbetsordningen, som avser grupplösa ledamöter, föreskrivs följande:

"1. Ledamöter som inte tillhör någon politisk grupp skall ha tillgång till ett sekretariat. Närmare regler skall fastställas av presidiet på förslag av generalsekreteraren.

2. Presidiet skall även avgöra sådana ledamöters ställning och parlamentariska rättigheter."

7 I artikel 180 i arbetsordningen, vilken avser tillämpningen av arbetsordningen, föreskrivs följande:

"1. Uppstår tveksamheter vid tillämpningen eller tolkningen av denna arbetsordning, kan talmannen, utan att det påverkar tillämpningen av tidigare beslut inom detta område, hänvisa frågan till behörigt utskott för beredning.

Om en ordningsfråga tas upp i enlighet med artikel 142 kan talmannen likaledes hänvisa frågan till behörigt utskott.

2. Utskottet skall avgöra om det är nödvändigt att föreslå en ändring av arbetsordningen. I så fall skall förfarandet i artikel 181 tillämpas.

3. Beslutar utskottet att en tolkning av gällande arbetsordning är tillräcklig, skall det översända sin tolkning till talmannen som skall underrätta parlamentet.

4. Om en politisk grupp eller minst 32 ledamöter framför invändningar mot utskottets tolkning, skall frågan gå till omröstning i parlamentet. Texten skall antas med enkel majoritet, under förutsättning att minst en tredjedel av samtliga ledamöter är närvarande. Vid avslag skall frågan återförvisas till utskottet.

5. Tolkningar som inte bestrids och tolkningar som antas av parlamentet skall i kursiv stil fogas som förklarande kommentarer till berörda artiklar tillsammans med beslut om hur arbetsordningen skall tillämpas.

6. Dessa förklarande kommentarer skall utgöra prejudikat för framtida tillämpning och tolkning av de berörda artiklarna.

..."

8 Omständigheterna i tvisten, vilka ledde till antagandet av den omtvistade rättsakten, sammanfattas i punkterna 6—11 i den överklagade domen.

9 Av den överklagade domen framgår att parlamentet under plenarsammanträdet den 14 september 1999, i enlighet med artikel 180 i arbetsordningen, röstade om en anteckning angående tolkningen, varvid majoriteten av parlamentets ledamöter antog texten. Innehållet i anteckningen angående tolkningen återges på följande sätt i punkt 9 i den överklagade domen:

"Under sammanträdet som utskottet för konstitutionella frågor höll den 27 och den 28 juli 1999, bereddes begäran om tolkning av artikel 29.1 i arbetsordningen som hänskjutits till utskottet av talmanskonferensen vid sammanträde den 21 juli 1999.

Efter ett fördjupat åsiktsutbyte och med femton röster för, två röster emot och en nedlagd röst, tolkar utskottet för konstitutionella frågor artikel 29.1 i arbetsordningen på följande sätt:

Anmälan om bildandet av [Tekniska gruppen för oberoende ledamöter (TDI)-blandade gruppen, nedan kallad TDI-gruppen] är inte förenlig med artikel 29.1 i [arbetsordningen].

Anmälan om bildandet av denna grupp, i synnerhet bilaga 2 till skrivelsen om bildandet som ställts till Europaparlamentets talman, utesluter nämligen all politisk tillhörighet. Anmälan medför fullständigt politiskt oberoende för de olika medlemmarna som anslutit sig till gruppen.

Jag föreslår att ni infogar följande text som en anteckning avseende tolkningen av artikel 29.1:

'Bildandet av en grupp som öppet förnekar alla former av politiska egenskaper och alla former av politisk tillhörighet bland sina medlemmar kan inte tillåtas med stöd av denna artikel'

..."

10 Genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 oktober, den 19 november och den 22 november 1999 väckte Jean-Claude Martinez och Charles de Gaulle (mål T-222/99), Front national (mål T-327/99) och Emma Bonino, Marco Pannella, Marco Cappato, Gianfranco Dell'Alba, Benedetto Della Vedova, Olivier Dupuis, Maurizio Turco och Lista Emma Bonino (mål T-329/99) talan om ogiltigförklaring av den omtvistade rättsakten.

11 I en särskild handling begärde Jean-Claude Martinez och Charles de Gaulle med stöd av artikel 242 EG uppskov med verkställigheten av den omtvistade rättsakten. I beslut av den 25 november 1999 i mål T-222/99 R, Martinez och de Gaulle mot parlamentet (REG 1999, s. II-3397), beviljades denna begäran av förstainstansrättens ordförande, som meddelade att beslut om rättegångskostnaderna skulle komma att fattas i samband med avgörandet i sakfrågan.

Den överklagade domen

12 Förstainstansrätten tog upp talan i de tre fall som omnämns i punkt 10 i förevarande beslut till prövning i den överklagade domen. Talan ogillades emellertid.

13 Parlamentet hade till stöd för sin uppfattning att nämnda talan inte kunde tas upp till prövning åberopat tre grunder — den omtvistade rättsakten existerar inte, lagenligheten av rättsakten kan inte prövas av gemenskapsdomstol och rättsakten berör inte sökandena direkt och personligen på det sätt som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.

14 Förstainstansrätten tog inledningsvis ställning till grunden att den omtvistade rättsakten inte skulle existera i form av beslut om TDI-gruppens upplösning. I punkt 46 i den överklagade domen slog förstainstansrätten fast att parlamentet i den aktuella rättshandlingen hade fattat beslut om att anta den allmänna tolkningen av artikel 29.1 i arbetsordningen som föreslagits av utskottet för konstitutionella frågor, liksom utskottets uttalade ståndpunkt angående huruvida anmälan om bildandet av TDI-gruppen var förenligt med nämnda bestämmelse, och att parlamentet slagit fast att denna grupp aldrig existerat, eftersom villkoret i bestämmelsen inte beaktats. Förstainstansrätten beslutade därför att underkänna grunden.

15 Därefter tog förstainstansrätten ställning till den andra grunden, att talan inte kunde väckas mot rättsakten. I punkt 62 i den överklagade domen gjorde förstainstansrätten bedömningen att en sådan rättsakt som det är fråga om "inte [kan]... anses vara en rättsakt som uteslutande hör till organisationen av parlamentets eget arbete" och att "den måste kunna utgöra föremål för gemenskapsdomstolens legalitetsprövning i enlighet med artikel 230 första stycket EG". Följaktligen underkändes även denna grund.

16 Avslutningsvis anförde förstainstansrätten i punkterna 65, 66 och 72 i den överklagade domen att sökandena berördes direkt och personligen av den omtvistade rättsakten. Förstainstansrätten slog således fast i punkt 75 att talan om ogiltigförklaring skulle tas upp till sakprövning.

17 Till stöd för sina yrkanden om ogiltigförklaring anförde sökandena i förstainstansrätten ett antal grunder, såväl gemensamma som för det egna målet. Sökandenas argumentation delades upp i nio grunder av förstainstansrätten.

18 Vad gäller den första grunden, att den omtvistade rättsakten skulle ha grundats på en felaktig tolkning av artikel 29.1 i arbetsordningen, gjorde förstainstansrätten i punkt 81 i den överklagade domen bedömningen att en "sådan bestämmelse som återfinns i en artikel om 'bildandet av politiska grupper'... med nödvändighet [måste] läsas så att ledamöter som väljer att bilda en grupp i parlamentet endast kan göra det på grundval av politisk tillhörighet. Orden i sig i artikel 29.1 i arbetsordningen, i förening med rubriken till den artikel som innehåller orden, leder alltså till att man kan bortse från sökandenas påstående som grundas på att kriteriet angående politisk tillhörighet som föreskrivs i denna bestämmelse inte är tvingande." Vidare anförde förstainstansrätten i punkterna 85 och 92 i den överklagade domen att parlamentets inställning till anmälningar om bildande av andra politiska grupper samt det faktum att parlamentet inte reagerat på att medlemmar i en politisk grupp röstat olika vid plenarsammanträden inte kan tolkas som bevis för att det skulle vara valfritt att tillämpa villkoret avseende politisk tillhörighet i artikel 29.1 arbetsordningen.

19 Vad gäller den andra grunden, att parlamentet skulle ha åsidosatt likabehandlingsprincipen och bestämmelser i arbetsordningen, samt att den omtvistade rättsakten skulle sakna rättslig grund, eftersom parlamentet felaktigt skulle ha kontrollerat TDI-gruppens förenlighet med artikel 29.1 i arbetsordningen och ansett att medlemmarna i denna grupp inte delar politisk tillhörighet, konstaterade förstainstansrätten särskilt i punkt 101 i den överklagade domen att i enlighet med artikel 180 i arbetsordningen är "[parlamentet] behörigt att, i

förekommande fall, genom att utskottet för konstitutionella frågor anhängiggörs, övervaka att tillämpning och tolkning av bestämmelserna i dess interna arbetsordning sker korrekt. I det avseendet har parlamentet särskilt behörighet att, på det sätt som har skett i förevarande fall, kontrollera att kravet på politisk tillhörighet i artikel 29.1 i arbetsordningen efterlevs av en grupp vars bildande anmälts [till] parlamentets talman i enlighet med punkt 4 i samma artikel. Att neka parlamentet en sådan behörighet skulle innebära att parlamentet inte kan ge den senare bestämmelsen någon ändamålsenlig verkan."

20 I samband med prövningen av om det fanns någon grund för uppgifterna om att TDI-gruppens anmälan om bildande inte överensstämde med artikel 29.1 i arbetsordningen slog förstainstansrätten i punkt 120 i den överklagade domen fast att "parlamentet på goda grunder ansett att anmälan om bildandet av TDI-gruppen gav uttryck för en fullständig och uppenbar frånvaro av politisk tillhörighet mellan gruppens medlemmar. I motsats till vad sökandena har hävdat har parlamentet inte genom detta handlande satt sig till doms över gruppmedlemmarnas politiska tillhörighet. Parlamentet har endast konstaterat att med hänsyn till ovannämnda anmälan, har medlemmarna öppet förnekat all sådan tillhörighet... Under dessa omständigheter kunde parlamentet inte annat än slå fast att TDI-gruppen inte hade efterlevt artikel 29.1 i arbetsordningen. I annat fall skulle bestämmelsen sakna all ändamålsenlig verkan."

21 Vad beträffar den tredje grunden, att parlamentet skulle ha gjort sig skyldigt till ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen i förhållande till medlemmarna i TDI-gruppen, underkände förstainstansrätten denna efter att ha slagit fast att den invändning om rättsstridighet som anförts mot artiklarna 29.1 och 30 i arbetsordningen kunde tas upp till prövning.

22 I punkt 149 i den överklagade domen konstaterade förstainstansrätten bland annat att ovannämnda bestämmelser "utgör interna organisationsåtgärder som motiveras av parlamentets särdrag, av kraven på att dess verksamhet skall fungera och det ansvar och de mål som parlamentet har enligt fördraget". I

punkt 152 lade förstainstansrätten till att den skillnad som görs i artiklarna 29.1 och 30 mellan två typer av ledamöter är motiverad med anledning av att de ledamöter som tillhör en politisk grupp, till skillnad från de grupplösa ledamöterna vilka deltar i sammanträdena på de villkor som fastställts av parlamentets presidium, uppfyller ett krav i arbetsordningen som följer av en strävan efter legitima mål.

23 Vidare slog förstainstansrätten i punkt 155 i den överklagade domen fast att skillnaderna i behandlingen av grupplösa ledamöter och ledamöter vilka tillhör en politisk grupp inte följer av bestämmelserna i artikel 29.1 jämförda med dem i artikel 30 i arbetsordningen, utan av en rad andra av parlamentets interna bestämmelser, vilka räknas upp i punkt 156 i den överklagade domen, mot vilka ingen invändning om rättsstridighet gjorts.

24 Vad gäller grunden att den omtvistade rättsakten skulle medföra en oberättigad diskriminering, eftersom den förbjuder bildandet av TDI-gruppen medan bildandet av en rad tekniska grupper har tillåtits under tidigare mandatperioder, gjorde förstainstansrätten i punkt 171 i den överklagade domen bedömningen att eftersom parlamentet på goda grunder slagit fast att TDI-gruppen inte existerar då den inte är förenlig med artikel 29.1 i arbetsordningen, med motiveringen att medlemmarna i nämnda grupp öppet har frånsagt sig all politisk tillhörighet sinsemellan och förnekat att gruppen hade någon politisk karaktär, kan sökandena i vilket fall som helst inte med framgång åberopa den annorlunda bedömning som parlamentet gjort avseende vissa anmälningar om bildande av grupper under föregående mandatperioder. I punkt 172 preciserade förstainstansrätten att sökandena inte har ifrågasatt parlamentets uppgift om att de som har anmält bildandet av dessa olika grupper, till skillnad från de ledamöter som anmält bildandet av TDI-gruppen, inte i något fall öppet har uteslutit all politisk tillhörighet bland ledamöterna. Avslutningsvis gjorde förstainstansrätten i punkt 184, som svar på sökandenas hänvisning till principen om skydd för berättigade förväntningar, bedömningen att det faktum att parlamentet inte har invänt mot anmälningar om bildandet av grupper som inte uppvisar samma särdrag som TDI-gruppen inte kan anses utgöra en tydlig försäkran vilken väckt grundade förhoppningar hos de ledamöter som anmält bildandet av den senare gruppen om att gruppen är förenlig med artikel 29.1 i arbetsordningen.

25 Vad gäller sökandenas invändning att den politiska tillhörigheten bland medlemmarna i vissa politiska grupper skulle ha framstått som tvivelaktig vid nyligen genomförda omröstningar avseende känsliga politiska frågor, vid vilka medlemmarna i TDI-gruppen däremot skulle ha uppvisat en stor politisk enighet, konstaterade förstainstansrätten i punkt 191 i den överklagade domen att sökandena inte har anfört någon omständighet som kan anses bevisa att dessa politiska grupper, såsom TDI-gruppen, öppet skulle ha förnekat all politisk tillhörighet och att det faktum att medlemmar i samma grupp röstat olika i särskilda frågor inte kan anses utgöra en sådan omständighet.

26 Vad gäller den fjärde grunden, att parlamentet skulle ha åsidosatt principen om demokrati, slog förstainstansrätten i punkt 200 i den överklagade domen fast att även om principen om demokrati utgör ett grundläggande element inom Europeiska unionen hindrar detta inte parlamentet från att anta interna organisationsåtgärder i syfte att, såsom i fråga om bestämmelserna i artiklarna 29.1 och 30 i arbetsordningen, på bästa sätt fullgöra sin institutionella roll med hänsyn till sina egna särdrag och uppnå de ändamål som det har tillskrivits genom fördragen.

27 Förstainstansrätten har, i punkt 217 i den överklagade domen, tagit ställning till den femte grunden, att parlamentet skulle ha åsidosatt proportionalitetsprincipen. Förstainstansrätten gjorde bedömningen att bestämmelserna i artiklarna 29.1 och 30 i arbetsordningen inte kan anses utgöra åtgärder som går utöver gränserna för vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att uppnå de legitima mål vilka bestämmelserna syftar till.

28 Vad gäller den sjätte grunden, att parlamentet skulle ha åsidosatt principen om föreningsfrihet, konstaterade förstainstansrätten i punkterna 232 och 233 i den överklagade domen att även om nämnda princip kan tillämpas på parlamentets interna organisation, är den inte absolut och hindrar inte att parlamentet, inom ramen för sin interna organisationsbehörighet, gör ledamöters bildande av en grupp inom parlamentet beroende av ett villkor om politisk tillhörighet som föranleds av en strävan efter att uppnå legitima mål och förbjuder, såsom är

följden av den omtvistade rättsakten, bildandet av en grupp som på samma sätt som TDI-gruppen uppenbarligen inte uppfyller ett sådant villkor.

29 Vad gäller den sjunde grunden, att parlamentet skulle ha åsidosatt medlemsstaternas gemensamma parlamentariska traditioner, konstaterade förstainstansrätten i punkt 240 i den överklagade domen att även om det antas att den rättspraxis enligt vilken gemenskapsdomstolen, i syfte att säkerställa skyddet för grundläggande rättigheter, skall utgå från medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner är analogt tillämplig på de senares gemensamma parlamentariska traditioner, kan inte den omtvistade rättsakten anses strida mot en parlamentarisk tradition som är gemensam för medlemsstaterna i den mån den förbjuder bildandet av grupper vars medlemmar liksom i förevarande fall förnekar all politisk tillhörighet sinsemellan. Förstainstansrätten preciserade i punkterna 241 och 242 att de uppgifter som sökandena lämnat i sina inlagor på sin höjd visar att bildandet av tekniska eller blandade grupper tillåts i en och annan nationell parlamentarisk församling. Däremot leder inte uppgifterna till att man kan utesluta att de nationella parlament, som liksom parlamentet gör bildandet av en grupp inom dem beroende av krav på politisk tillhörighet skulle göra en likadan tolkning av en anmälan av en grupp som kan jämställas med TDI-gruppen som den som parlamentet gjort i den omtvistade rättsakten. Enligt förstainstansrätten gör uppgifterna inte heller det möjligt att slå fast att bildandet av en sådan grupp som TDI-gruppen, vars medlemmar uttryckligen anger att de inte har någon politisk karaktär, skulle vara möjligt i majoriteten av medlemsstaternas parlament.

30 Den åttonde grunden som sökandena åberopade i förstainstansrätten hänför sig till parlamentets påstådda åsidosättande av väsentliga formföreskrifter.

31 I den åttonde grundens första del hävdade sökandena att den omtvistade rättsakten är mer än en allmän och deklaratorisk tolkning. Enligt sökandena är rättsakten ett beslut med retroaktiv verkan från och med anmälan om bildandet av TDI-gruppen och förenar bildandet av en grupp med ett nytt villkor.

32 Förstainstansrätten gjorde i punkt 252 i den överklagade rättsakten bedömningen att den tolkning som parlamentet gör av en bestämmelse i dess arbetsordning klargör och preciserar innebörden och räckvidden av denna bestämmelse, såsom den skall eller skulle ha tolkats och tillämpats från och med dagen för sitt ikraftträdande. Härav följer att en bestämmelse som tolkas på detta sätt kan tillämpas på situationer som uppkommit före antagandet av tolkningsbeslutet.

33 Som svar på den åttonde grundens andra del, att utskottet för konstitutionella frågor skulle sakna behörighet att fatta beslut i frågan huruvida anmälan om bildandet av TDI-gruppen var förenligt med artikel 29.1 i arbetsordningen, gjorde förstainstansrätten bedömningen att nämnda utskott har hållit sig inom de gränser för dess behörighet som uppställs i bestämmelserna i punkt XV 8 i bilaga VI jämförda med artikel 180 i arbetsordningen.

34 Vad gäller påståendet att beslutet om upplösning av TDI-gruppen inte varit föremål för omröstning vid plenarsammanträde, utan att endast den av utskottet för konstitutionella frågor föreslagna allmänna tolkningen av artikel 29.1 i arbetsordningen varit det, slog förstainstansrätten i punkt 264 i den överklagade domen fast att ledamöterna nödvändigtvis måste ha förstått av TDI-gruppens invändning mot den allmänna tolkningen att de genom att uttala sig om ovannämnda tolkning, samtidigt uttalade sig om anmälans förenlighet med artikel 29.1 i arbetsordningen och följaktligen om vad som skulle hända med TDI-gruppen. Under dessa omständigheter var inte en särskild omröstning i denna fråga befogad.

35 Vad beträffar den åttonde grundens tredje del, att parlamentet skulle ha åsidosatt den kontradiktoriska principen och principen om iakttagandet av rätten till försvar, underkände förstainstansrätten i punkt 267 i den överklagade domen denna delgrund efter att ha slagit fast att medlemmarna i TDI-gruppen vid ett flertal tillfällen haft möjlighet att göra sin ståndpunkt vad gäller anmärkningarna om gruppens oförenlighet med artikel 29.1 i arbetsordningen hörd hos andra ledamöter.

36 Vad gäller den nionde grunden, om ett antagande om åsidosättande av handläggningsregler genom att tidigare ändringar av arbetsordningen föranletts av en medveten önskan från parlamentets sida att påverka rättigheterna för vissa ledamöter, gjorde förstainstansrätten i punkt 277 i den överklagade domen bedömningen att de exempel som hämtats från sådana ändringar inte är av det slaget att de visar att de beslut som fattats av parlamentet den 14 september 1999 har sin grund i en medveten önskan från parlamentets sida att påverka rättigheterna för vissa ledamöter, i synnerhet för dem som är knutna till Front national. Förstainstansrätten ansåg tvärtom att parlamentet, ställt inför ett så uppenbart fall av frånvaro av politisk tillhörighet som i fallet med bildande av TDI-gruppen, inte kunde annat än konstatera att denna grupp inte existerade, eftersom den inte uppfyllde det krav som ställts i artikel 29.1 i arbetsordningen.

37 Följaktligen ogillade förstainstansrätten sökandenas talan om ogiltigförklaring.

Ansökan om uppskov

Parternas argument

38 Front national och Jean-Claude Martinez har åberopat åtta grunder i syfte att styrka *fumus boni juris* (att uppskovet omedelbart framstår som befogat). Fyra av dessa grunder är gemensamma för sökandenas ansökningar om uppskov.

39 I den första grunden har Front national och Jean-Claude Martinez vidhållit att en felaktig tolkning av artikel 29.1 i arbetsordningen ligger till grund för den

omtvistade rättsakten. Användandet av verbet får i bestämmelsen visar att ledamöter har rätt att bilda en grupp efter politisk tillhörighet. Det finns ingen anledning att tolka in ett förbud som inte existerar i texten häri. Enligt sökandena bör "politisk tillhörighet" inte tolkas bokstavligen, utan bör förstås som en strävan efter solidaritet, vilken i det föreliggande fallet tar sig uttryck i en önskan att varje ledamot skall ha rätt att till fullo fullgöra sitt mandat i parlamentet utan att ojämlik behandling påverkar utövandet av detsamma.

40 Den andra grunden, vilken är gemensam för båda ansökningarna om uppskov, avser att parlamentets kontroll av TDI-gruppens förenlighet med artikel 29.1 i arbetsordningen saknar rättslig grund och att parlamentet har åsidosatt likabehandlingsprincipen. Sökandena anser till att börja med att förstainstansrätten uttryckligen medgav i punkt 102 i den överklagade domen att parlamentet inte kontrollerar ledamöternas politiska tillhörighet vid bildandet av en politisk grupp. Utformningen av artikel 180 i arbetsordningen ger inte, i motsats till vad förstainstansrätten anser, någon kontrollrätt åt parlamentet avseende tillämpningen och den riktiga tolkningen av bestämmelserna i arbetsordningen. Vidare anser sökandena att antagandet av en gemensam ståndpunkt och bildandet av en grupp i syfte att säkerställa att varje ledamot kan utöva sitt mandat till fullo skall tolkas som att en politisk gemenskap, i den mening som avses i artikel 29 i nämnda förordning, existerar. Avslutningsvis har sökandena gjort gällande att de olika politiska grupperingar vilka utgör TDI-gruppen vid ett flertal tillfällen gått samman i syfte att inkomma med en text.

41 Den tredje grunden, vilken är gemensam för båda ansökningarna om uppskov, avser det åsidosättande av likabehandlingsprincipen som parlamentet skall ha gjort sig skyldigt till. Till att börja med har sökandena gjort gällande att förstainstansrätten i punkt 165 i den överklagade domen medgav att det förekommer diskriminering mellan de ledamöter vilka tillhör en politisk grupp och de grupplösa ledamöterna. Förstainstansrätten begränsade sig emellertid till att ange att skillnaden i behandling inte följer av den omtvistade rättsakten, utan av andra bestämmelser i arbetsordningen än de i artikel 29.1 eller av bestämmelser av administrativ natur vars lagenlighet inte ifrågasattes vid

förstainstansrätten. Trots att någon invändning om rättsstridighet inte gjorts av sökandena borde förstainstansrätten emellertid, enligt sökandena, ha tagit hänsyn till de juridiska konsekvenserna av denna diskriminering.

42 Vidare har sökandena gjort gällande att det vid bildandet av andra tekniska grupper aldrig har inträffat att en anmälan om bildande, vilken lagts fram i enlighet med fastställda regler av erforderligt antal ledamöter, har prövats på förhand. Jean-Claude Martinez har tillagt att TDI-gruppen under dessa omständigheter med rätta borde ha kunnat förlita sig på den tolkning av artikel 29.1 i arbetsordningen vilken gällt fram till dess.

43 Avslutningsvis har Front national och Jean-Claude Martinez framhållit att förstainstansrätten felaktigt underkände de omständigheter vilka hade till syfte att visa på enhetligheten hos TDI-gruppens ledamöters röster, med förevändningen att det var fråga om omständigheter vilka härrörde från perioden efter antagandet av den omtvistade rättsakten, trots att dessa omständigheter var av sådan natur att de kunde ha varit klargörande för förstainstansrätten vad avser TDI-gruppens politiska tillhörighet.

44 I Front nationals fjärde grund, och i Jean-Claude Martinez sjätte grund, klandras förstainstansrätten för att ha åsidosatt medlemsstaternas gemensamma parlamentariska traditioner. Enligt sökandena avviker förstainstansrättens restriktiva tolkning av artikel 29.1 i arbetsordningen från merparten av medlemsstaternas parlamentariska lagstiftning och praxis.

45 Front nationals femte grund avser ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter. Front national anser dels att det framgår av en bokstavlig läsning av artiklarna i arbetsordningen att inget särskilt förfarande för erkännande av en politisk grupp föreskrivs, dels att den retroaktiva tillämpningen av den omtvistade rättsakten, genom vilken TDI-gruppen upplöstes, strider mot principerna om rättssäkerhet, om skydd av förvärvade rättigheter och om att lagstiftning inte har retroaktiv verkan.

46 Front nationals sjätte grund avser ett åsidosättande av handläggningsregler. Front national anser sig ha lagt fram objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter, vilka tydligt visar att parlamentet medvetet har önskat reducera vissa ledamöters rättigheter på ett systematiskt sätt.

47 Inom ramen för sin fjärde grund har Jean-Claude Martinez gjort gällande att principen om demokrati åsidosatts. Det faktum att villkoren för utövandet av ett parlamentariskt mandat påverkas av att en ledamot inte tillhör en politisk grupp strider mot denna princip. Enligt sökanden saknar det betydelse att skillnaden i behandling följer av bestämmelser mot vilka ingen invändning om rättsstridighet gjorts.

48 Inom ramen för sin femte grund, vilken avser ett åsidosättande av principen om föreningsfrihet, har Jean-Claude Martinez gjort gällande att den omtvistade rättsakten genom att slå fast en restriktiv tolkning av denna frihet utan tvivel kränker principen.

49 Sökandena har gjort gällande att deras ansökningar om interimistiska åtgärder syftar till att göra det möjligt för TDI-gruppens medlemmar att komma i åtnjutande av rättigheter och förmåner vilka är knutna till tillhörigheten till en politisk grupp vid utövandet av sina mandat till dess att domstolen har fattat beslut vad gäller sökandenas överklagande av förstainstansrättens dom.

50 Om domstolen inte beviljar uppskov med verkställigheten av den överklagade domen riskerar TDI-gruppens ledamöter att lida allvarlig skada, eftersom de skulle sakna möjlighet att komma i åtnjutande av de rättigheter och förmåner vilka tillkommer de politiska grupperna. Denna skada skulle vara särskilt allvarlig eftersom den tid vilken domstolen behöver för att fatta beslut i sak vad gäller sökandenas överklaganden, under vilken det inte kan uteslutas att sökandena utsätts för diskriminering, kan komma att motsvara en icke ringa del av sökandenas mandatperioder, vilka är begränsade i tiden. Denna skada skulle tillika vara irreparabel på så sätt att en eventuell ogiltigförklaring av den omtvistade rättsakten vid slutet av ovannämnda förfarande avseende överklagandena inte längre skulle kunna avhjälpa den uppkomna skadan.

51 Dessutom skulle ett uppskov med verkställigheten av den överklagade domen inte skada parlamentets interna organisation, eftersom uppskovet skulle resultera i att TDI-gruppen kom att behandlas på samma sätt som andra tekniska grupper vilka bildats sedan år 1979.

52 Parlamentet har yrkat att domstolen skall avslå ansökningarna om uppskov med verkställigheten av den överklagade domen.

53 Parlamentet har gjort gällande att ansökningarna om interimistiska åtgärder är verkningslösa. Ett uppskov med den överklagade domen skulle inte förändra någonting eftersom det i praktiken inte finns något rättsligt bindande beslut avseende lagenligheten av artikel 29.1 i arbetsordningen. Ett uppskov med den överklagade domen skulle inte heller leda till att effekterna av beslutet i det ovannämnda målet Martinez och de Gaulle mot parlamentet åter aktualiserades eftersom effekterna av ett sådant beslut upphör när den slutliga domen avkunnas i enlighet med artikel 107.3 i rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

54 Parlamentet är mycket tveksamt till om Front nationals ansökan om uppskov med verkställigheten av den överklagade domen kan tas upp till prövning och anser att redan den av Front national vid förstainstansrätten väckta talan inte borde ha tagits upp till prövning. Parlamentet har gjort gällande att endast de ledamöter vilka tillhör Front national kommer att beröras direkt av den omtvistade rättsakten. Det politiska partiet kommer däremot endast att beröras indirekt.

55 Parlamentet har också gjort gällande att överklagandena skall avvisas i sin helhet med anledning av att sökandena har nöjt sig med att upprepa de grunder vilka redan framförts vid och bedömts av förstainstansrätten. Sökandena har inte klart angett på vilka punkter den överklagade domen ifrågasätts och inte heller vilka

rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för deras yrkanden. I vilket fall som helst har parlamentet bestritt att de åberopade grunderna är tillräckligt allvarliga för att det nödvändiga *fumus boni juris* för att bevilja uppskov skall kunna anses föreligga.

56 Parlamentet har gjort gällande att det inte går att dra någon parallell mellan de omständigheter utifrån vilka förstainstansrättens ordförande fattade beslutet i det ovannämnda målet Martinez och de Gaulle mot parlamentet och de omständigheter på vilka ansökan om uppskov med verkställigheten av den överklagade domen grundas. Medan ovannämnda beslut i huvudsak grundades på risken för godtycklig diskriminering i förhållande till bildandet av Gruppen för demokratiernas och mångfaldens Europa (EDD) visar den överklagade domen snarare på väsentliga skillnader mellan denna grupp och TDI-gruppen.

57 Vad beträffar Front nationals och Jean-Claude Martinez första gemensamma grund, att artikel 29.1 i arbetsordningen har tolkats felaktigt, har parlamentet anslutit sig till förstainstansrättens resonemang och konstaterat att den grund som åberopats av sökandena saknar den *fumus boni juris* vilken kan påverka nämnda resonemang.

58 Vad beträffar Front nationals och Jean-Claude Martinez andra gemensamma grund har parlamentet gjort gällande att sökandenas påstående att förstainstansrättens medgivande att parlamentet, vid bildandet av en politisk grupp, inte utövar någon kontroll av gruppens medlemmars politiska tillhörighet bygger på en felaktig tolkning av punkt 102 i den överklagade domen. Dessutom anser parlamentet att sökandenas restriktiva tolkning av parlamentets behörighet med stöd av artikel 180 i arbetsordningen är resultatet av en ytlig genomläsning av denna bestämmelse vilken fråntar den all ändamålsenlig verkan.

59 Vad beträffar åsidosättandet av likabehandlingsprincipen anser parlamentet att sökandena, i den mån som de begränsat innebörden av begreppet "politisk

tillhörighet" till själva möjligheten att utöva ett parlamentariskt mandat, berövat begreppet dess innehåll. Dessutom har sökandena i själva verket ifrågasatt förstainstansrättens konstateranden avseende faktiska omständigheter i punkt 122 i den överklagade domen, enligt vilken de olika initiativ som tagits i TDI-gruppens namn vittnar om en fullständig avsaknad av politisk tillhörighet bland gruppens medlemmar. Överklagandet är emellertid begränsat till rättsfrågor och av den anledningen kan överklagandet inte tas upp till prövning på den aktuella grunden.

60 Vad beträffar den tredje grundens första del, vilken är gemensam för Front national och Jean-Claude Martinez, att TDI-gruppens medlemmar och medlemmarna i parlamentets politiska grupper har behandlats olika, har parlamentet gjort gällande att sökandena inte kritiserat någon konkret del av den överklagade domen och att förstainstansrätten inte slog fast att diskriminering förekom, utan helt enkelt påpekade att skillnader i behandling förekom samt angav att dessa inte följde av den omtvistade rättsakten.

61 Vad gäller grunden om olika behandling, i den mening att den omtvistade rättsakten förbjuder bildandet av TDI-gruppen medan bildandet av en rad tekniska grupper skall ha tillåtits under tidigare mandatperioder, har parlamentet understrukit att det aldrig har stött på ett fall i vilket avsaknaden av politisk tillhörighet har varit så uppenbar. Detta framgår av punkt 175 i den överklagade domen. Enligt parlamentet är det dessutom så att varje parlament under sin mandatperiod ensamt bestämmer över sin interna arbetsordning med förbehåll för eventuella kontroller av gemenskapsdomstolen. Förfarandet för tolkning i artikel 180 i arbetsordningen har för övrigt aldrig använts förut.

62 Vad gäller Front nationals och Jean-Claude Martinez fjärde gemensamma grund, om medlemsstaternas gemensamma parlamentariska traditioner, har parlamentet understrukit att sökandenas presentation av den tyska parlamentariska rättsordningen är felaktig och att det i vilket fall som helst finns så många olika situationer att det inte är möjligt att av dessa dra någon slutsats vilken kan göras gällande på gemenskapsnivå.

63 Vad beträffar åsidosättandet av väsentliga formföreskrifter och det påstådda åsidosättandet av handläggningsregler, vilka utgör den femte respektive den sjätte grunden åberopade av Front national, har parlamentet understrukit att sökanden genom dessa grunder har inskränkt sig till att förebrå förstainstansrätten i allmänna ordalag, utan att klart ange på vilka punkter den dom som det yrkas upphävande av ifrågasätts samt de rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för yrkandet om upphävande.

64 Vad gäller den fjärde grunden vilken åberopats av Jean-Claude Martinez, om principen om demokrati, har parlamentet gjort gällande att sökanden inte förklarat på vilket sätt denna princip har åsidosatts.

65 Vad beträffar principen om föreningsfrihet, vilken utgör den femte åberopade grunden i Jean-Claude Martinez överklagande, har parlamentet, i motsats till vad sökandena hävdat, anfört att även om denna princip kan tillämpas på parlamentets interna organisation angav förstainstansrätten i punkterna 232 och 233 i den överklagade domen det legitima mål vilket den omtvistade rättsakten syftar till att uppnå.

66 Vad beträffar kravet på skyndsamhet har parlamentet gjort gällande att Front national inte har angett vilken skada partiet riskerar att lida om den överklagade domen verkställs.

67 För övrigt har parlamentet gjort gällande att de hjälpmedel vilka beviljas politiska grupper för ett ökat deltagande i parlamentets arbete endast kan utnyttjas framgångsrikt av organ vilka har gemensamma politiska övertygelser. Dessa hjälpmedel gör det nämligen inte möjligt att agera utan politiskt innehåll, utan det är fråga om medel vars syfte är att förmedla ett politiskt budskap vilket

arbetats fram vid interna diskussioner. Den förutvarande TDI-gruppen skulle därför inte framgångsrikt kunna komma i åtnjutande av de hjälpmedel vilka förbehålls politiska grupper i egentlig mening.

68 Parlamentet har dessutom informerat domstolen om sitt beslut att öka de medel vilka utgår till grupplösa ledamöter. Parlamentet har påpekat att i vilket fall som helst skulle sökandena enligt den överklagade domen kunna ifrågasätta de konkreta beslut vilka parlamentet tagit med stöd av relevanta bestämmelser i arbetsordningen om diskriminering hade förekommit vid utövandet av de parlamentariska mandaten.

69 Vad gäller avvägningen mellan motstående intressen har parlamentet understrukit att ett uppskov med verkställigheten av den överklagade domen skulle skada parlamentets verksamhet. Det skulle inte bara bli svårt att återvinna de utbetalningar vilka den nybildade TDI-gruppen skulle komma att kräva, och vilka skulle komma att belasta budgeten, efter det att dom avkunnats om huvudsaken, om man antar att domen skulle vara till parlamentets förmån, utan uppskovet skulle också på nytt destabilisera parlamentets interna sammansättning och dess avdelningar.

70 Parlamentet har gjort gällande att 120 olika politiska partier för närvarande har valda representanter inom institutionen och att fullgörandet av de uppgifter vilka åligger parlamentet, om det tvingades att godta existensen av "fiktiva" grupper, skulle bli ännu besvärligare än det redan är. Parlamentet har påpekat att vikten av politiska partier på europeisk nivå, till vilka Front national inte hör, såsom integrationsfaktorer inom unionen slås fast i artikel 191 EG. Det är nödvändigt att de europeiska politiska partierna beviljas en privilegierad ställning inom parlamentet för att de skall kunna bidra till skapandet av ett europeiskt medvetande och till uttryckandet av unionsmedborgarnas politiska vilja. Denna ställning skulle emellertid skadas om vilken gruppering som helst kunde bilda en grupp inom parlamentet utan att uppfylla de materiella villkor som uppställs för bildandet.

Bedömning

71 Det bör påpekas att enligt artikel 53 i EG-stadgan för domstolen skall ett överklagande av en dom av förstainstansrätten i princip inte hindra verkställighet. Likväl får domstolen i enlighet med artikel 242 EG, om den anser att omständigheterna så kräver, förordna om uppskov med verkställigheten av den överklagade domen.

72 Dessutom följer det av artikel 83.2 i rättegångsreglerna att ett beviljande av uppskov med stöd av de i föregående punkt nämnda bestämmelserna förutsätter att det föreligger omständigheter vilka ställer krav på skyndsamhet och att de faktiska och rättsliga grunder med stöd av vilka en sådan åtgärd omedelbart framstår som befogad har specificerats.

73 Det skall även erinras om att en ansökan om uppskov med verkställighet inte kan framställas mot ett negativt beslut, eftersom beviljandet av ett uppskov inte kan leda till att sökandens ställning ändras (se beslut av den 31 juli 1989 i mål 206/89 R, S. mot kommissionen, REG 1989, s. 2841, punkt 14, och av den 30 april 1997 i mål C-89/97 P(R), Irme mot kommissionen, REG 1997, s. I-2327, punkt 45).

74 I det föreliggande fallet har sökandena inte framfört något som tyder på att ett undantagsvis beviljat uppskov med verkställigheten av den överklagade domen, vilken kan jämställas med ett negativt beslut i den mån som talan ogillas i helhet, skulle ändra sökandenas ställning.

75 Sålunda skulle ett uppskov med verkställigheten av den överklagade domen inte ensamt kunna göra bildandet av TDI-gruppen möjligt och det skulle framför allt inte göra att effekterna av beslutet i det ovannämnda målet Martinez och de Gaulle mot parlamentet åter aktualiserades.

76 Det följer nämligen av artikel 107.3 i förstainstansrättens rättegångsregler att om ett datum för den interimistiska åtgärdens upphörande inte har fastställts i det interimistiska beslutet upphör denna när den slutliga domen avkunnas. Av detta följer att förstainstansrättens ordförande endast är behörig att genom ett motiverat beslut bevilja uppskov med verkställigheten av en rättsakt inom ramen för prövningen av saken vid förstainstansrätten. Ordföranden kan inte utsträcka verkningarna av ett sådant beslut till ett eventuellt överklagande som kan anhängiggöras vid domstolen. Domstolen är ensam behörig att besluta om alla ansökningar om uppskov med verkställighet som görs inom ramen för ett överklagande (beslut av den 15 december 2000 i mål C-361/00 P(R), Cho Yang Shipping mot kommissionen, REG 2000, s. I-11657, punkt 99).

77 Eftersom ett beviljande av uppskov med verkställigheten av den överklagade domen inte skulle förhindra den allvarliga och irreparabla skada som sökandena åberopat till stöd för sina ansökningar om interimistiska åtgärder, kan domstolen under föreliggande omständigheter inte göra annat än att avslå dessa.

78 Även om sökandenas ansökningar tolkades som om de syftade till att erhålla uppskov med verkställigheten av den omtvistade rättsakten eller till att det skulle beslutas om interimistiska åtgärder vilka skulle göra det möjligt för sökandena att nybilda TDI-gruppen skulle detta i vilket fall som helst inte vederlägga slutsatsen i ovanstående punkt av följande anledningar.

79 För det första skall framhållas att det vid första anblicken förefaller mycket tveksamt om överklagandena kan tas upp till prövning på de grunder vilka åberopats till stöd för dem.

80 Å ena sidan gäller för nästan samtliga dessa grunder att de endast upprepar vad som redan åberopats i förstainstansrätten utan att något resonemang, vilket särskilt syftar till att ifrågasätta den överklagade domen, tagits med.

81 Enligt fast rättspraxis följer emellertid av artikel 225 EG, artikel 51 första stycket i EG-stadgan för domstolen samt av artikel 112.1.c i domstolens rättegångsregler att det i ett överklagande klart skall anges vilka punkter som ifrågasätts i den dom som begärs upphävd och vilka rättsliga grunder som åberopas till stöd för yrkandet om upphävande. Ett överklagande som inte ens innehåller ett resonemang i syfte att identifiera den felaktiga rättstillämpningen i den överklagade domen, utan endast upprepar eller ordagrant återger grunder och argument som redan har framförts vid förstainstansrätten, och som bland annat avser omständigheter som förstainstansrätten uttryckligen har underkänt, uppfyller inte detta krav. Ett sådant överklagande utgör nämligen endast en begäran om omprövning av den ansökan som ingivits till förstainstansrätten, vilket faller utanför domstolens behörighet (se exempelvis dom av den 24 oktober 1996 i mål C-73/95 P, Viho mot kommissionen, REG 1996, s. I-5457, punkterna 25 och 26, och av den 4 juli 2000 i mål C-352/98 P, Bergaderm och Goupil mot kommissionen, REG 2000, s. I-5291, punkterna 34 och 35).

82 Å andra sidan tycks det vid första anblicken som om vissa grunder i praktiken syftar till att ifrågasätta förstainstansrättens bedömningar av de faktiska omständigheterna i den överklagade domen, i synnerhet de som gäller avsaknaden av politisk tillhörighet bland TDI-gruppens medlemmar, särdragen hos tekniska grupper vilka har bildats tidigare eller förekomsten av ett åsidosättande av handläggningsreglerna.

83 Enligt artikel 225 EG och artikel 51 i EG-stadgan för domstolen skall emellertid överklagandet begränsas till rättsfrågor. Enligt den senare bestämmelsen kan det endast grundas på bristande behörighet hos förstainstansrätten, på rättegångsfel som kränker den överklagandes intressen eller på att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten.

84 Förstainstansrätten är dels ensam behörig att fastställa de faktiska omständigheterna, utom då det av handlingarna i målet framgår att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga, dels ensam behörig att bedöma dessa faktiska omständigheter. Bedömningen av de faktiska omständigheterna är därför inte, utom i det fall då uppgifterna har missuppfattats, en rättsfråga som i

sig är underställd domstolens kontroll inom ramen för ett överklagande (se särskilt dom av den 11 februari 1999 i mål C-390/95 P, Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. I-769, punkt 29).

85 Även om överklagandet eventuellt skulle kunna tas upp till prövning på en eller annan av de åberopade grunderna, skall för det andra konstateras att medan förstainstansrätten i den överklagade domen i detalj besvarar de av sökandena åberopade grunderna förblir sökandenas juridiska resonemang mycket ytligt i överklagandet till domstolen och tycks, i sak, vid en första analys i själva verket frånta såväl artikel 29.1 som artikel 180 i arbetsordningen all ändamålsenlig verkan.

86 För det tredje skall också konstateras vad gäller Front national att partiet inte har framfört något argument som visar på vilket sätt verkställigheten av den överklagade domen skulle orsaka Front national allvarlig och irreparabel skada.

87 För det fjärde och sista skall erinras om att om den grupplösa ledamoten inte har samma ställning som en ledamot vilken tillhör en politisk grupp, följer sådana skillnader av bestämmelser vars rättsenlighet inte har ifrågasatts i förstainstansrätten. De argument som sökandena framfört i syfte att styrka kravet på skyndsamhet tycks därför till stor del vara ett försök från sökandenas sida att undkomma effekterna av bestämmelser i arbetsordningen eller av andra interna administrativa bestämmelser, vilka inte har ifrågasatts inom ramen för den föreliggande tvisten. Syftet med ett interimistiskt förfarande är emellertid endast att garantera att det kommande slutgiltiga beslutet i förfarandet i sak, till vilket ansökan om interimistiska åtgärder hänför sig, får full effekt.

88 Av det ovan anförda följer att ansökningarna om uppskov med verkställigheten av den överklagade domen skall avslås.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

1) **Målen C-486/01 P-R och C-488/01 P-R förenas med avseende på beslutet.**

2) **Front nationals och Jean-Claude Martinez ansökningar om interimistiska åtgärder avslås.**

3) **Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.**

Luxemburg den 21 februari 2002.

R. Grass — Justitiesekreterare

G.C. Rodríguez Iglesias — Ordförande